

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

פרשה

מחציתה בבקר ומחציתה בערב...

ועיין במדרש רבה (צו פ' ה"י) שמפליג שם גם כן במעלת קרבן מנחה וזה לשונו: ולא עוד אלא שכל הקרבנות אינם באים חציים וזו באה חציה **מחציתה בבקר ומחציתה בערב**. ולא עוד אלא כל מי שמקריב אותה מעלה עליו הכתוב כאילו הוא מקריב מסוף העולם ועד סופו שנאמר **כי ממזרח שמש עד מבואו וכו'**. וסיפא דקרא ומנחה טהורה, עיין שם. היינו כי בחינת קרבן עני שהיא עיקר התשובה ... הוא נוקב ויורד עד התהום ומגיע מסוף העולם ועד סופו ממזרח שמש עד מבואו.

כי כל אדם שבעולם בכל דרגא ובכל מקום שהוא אפילו הרחוקים מאוד מאד גם לשם מגיע התיקון והעצה הנ"ל של בחינת קרבן עני שהוא בחינת **אחד המרבה ואחד הממעיט וכו'**.

שבאיזה בחינת התעוררות כל שהוא בכל נקודה ונקודה טובה יכולין לשוב לה' יתברך רק שיבטל גאוותו וירגיש שפלותו באמת וירגיל עצמו להתפלל ולפרש שיחתו לפניו

יתברך בבחינת תפילה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו. שישפוך שיחו כמו השופך מים אפילו אם נדמה לו שהוא בלי שכל ובלי כוונה הראוי.

אף על פי כן את כל אשר עם לבבו ישפוך (שיחה) לפניו יתברך בבחינת **שפכי כמים לבך נוכח פני ה' וכו'**.

וזה יקר מאד בעיני ה' יתברך ועל ידי זה יזכה לשוב ולהתקרב אליו יתברך בבחינת **ואל אלקינו כי ירבה לסלוח וכו'**. וזה מרומז במה שכתב במדרש הנ"ל. ולא עוד אלא שכל הקרבנות אינם באים חציים וזהו באה חציה וכו'.

היינו שאפילו גם מעט התפילה העניה והדלה בחינת מנחת עני עשירית האיפה שבאה בדלי דלות וכו' גם מעט התפילה הדלה הזאת אינה באה בשלימות כי אם בבחינת **חציה וכו'**.

כי מעורבת במחשבות מקולקלות הרבה וכו' שבוודאי אינה ראויה לעלות אף על פי כן זהו המעלה של בחינת תפילה לעני הנ"ל שהיא באה חציה. כי איך שהיא הקדוש ברוך הוא מרחם ומקבלה, מאחר שמרגיש עניותו ומתגבר להתפלל ולשיח איך שיכול מתוך מרירות דמירות עניותו ודלותו וכו' וכו'.

וזה שמסיים שם ולא עוד אלא כל מי שמקריב אותה מעלה עליו הכתוב כאילו הוא מקריב מסוף העולם ועד סופו וכו' היינו כנ"ל.

כי בכל זה גילו לנו חכמינו זכרונם לברכה שדייקא תפילה ושיחה עניה ודלה כזאת מגעת עד אין קץ מסוף העולם ועד סופו וכו' מאחר שמתחזק מגריעת ועניות הדעת כזה לצעוק ולהתחנן עדיין לפני ה' יתברך.

כי זה יקר מאוד אצל ה' יתברך. והוא סוד שאי אפשר להשיג עד היכן רחמיו מגיעים כל זמן שאינו מתייאש עצמו מהצעקה ותפילה כמו שגילה אדמו"ר ז"ל... (לקוטי הלכות - תפילה המנחה ד' מ"ד).

סיפור

מעשה ממרור שספר רבינו ז"ל, שפעם אחת הלכו יהודי וגרמני יחד נדוד, ולמד היהודי את הגרמני שיעשה את עצמו כמו יהודי (כיוון שהלשון הוא אחד במדינות אלה), והיהודים רחמנים וירחמו עליו.

וכיון שבא סמוך לפסח למדו איך שיתנהג (שיקרא אותו בעל הבית לבית על הסדר) בכל הסדר, שעושין קידוש, ורוחצים ידים, רק שכח לאמר לו שאוכלים מרור. וכיון שבא להסדר רעב מכל היום, ומצפה שיאכל הדברים טובים שאמר לו היהודי, אבל נותנים לו חתיכת כרפס במי מלח, ושאר הדברים הנוהגים בסדר, ואומרים ההגדה.

וכבר הוא בעינים צופיות להאכילה, והוא שמח כבר שאוכלים כבר המצה. פתאום נותנים לו מרור, ונעשה לו מר בפיו, והוא חשב שזהו הסעודה שרק זה יאכלו. ברח תכף במרירות ורעבון, וחשב אל עצמו: **יהודים ארורים, אחר כל [הצערמניא] הטקס, נותנים זה לאכול**.

ובא לבית המדרש וישן, ואחר כך בא היהודי בפנים שמחות, שבע מאכילה ושתייה, ושאלו איך היה לך הסדר? סיפר לו בכעס. אמר לו: **הוי גרמני שוטה, אם היית מחכה עוד מעט, היית אוכל כל טוב כמוני**.

כן הוא בענין רבינו (עבודת ה') שאחר כל היגיעות והטרחות עד שבאים (נתקרבם) לרבינו או לעבודת ה' לזכך הגוף) נותנים מעט מרור מרירות, כי זכוך הגוף בא במרירות, אבל האיש חושב שתמיד יהיה רק המרירות, אך זהו הכל רק המרירות וכו' על כן בורח תכף.

אבל כיוון שמחכה מעט וסובל זה המרירות מעט מזכוך הגוף, אז מרגיש אחר כך כל מיני חיות ותענוג (ואלו המשלים יכולים ללמד מהם עצות לכל עניני עבודה ה'). כן הוא בענין זה של עבודת השם, שמקודם עובר המרירות של זכוך הגוף, אבל אחר כך מרגישים החיות וכו' (כוכבי אור - סיפורים נפלאים, רכ"ה).

מכתב

המתגעגע אחר הבעטליר הנורא, בעל כתפיים רחבים, הנושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת למעלה מן המקום, וניצל מאבי אבות הטומאה שהיא המינות ואמונות כוזביות של השקרנים, הרודפים אחר כבוד עצמן וגאווה, ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את נפשות ישראל מהצדיק האמת, הרועה האמתי, שהוא מקור ושורש חיותם ישועתם ותקוותם לדורי דורות לנצח.

ועל ידי זה, הם גורמים כל הכפירות וכל הצרות שבא על ישראל, ומעכבים הגאולה, שזהו עוון פלילי מאד, יותר מכל עבירות החמורות שבתורה.

אבל, סוף סוף, יגמור הצדיק את שלו, מה שהתחיל לתקן את כל העולם בתכלית השלמות, כמו שהבטיח לנו, ואמר: **גמרתי ואגמור נצחתי ואנצח**.

שלום ברכה וכל טוב מבעל הרחמים, השלום וברכה וכל טוב (מספר א"י הנחל ב" - מכתב קנ"ז).

כל מה שהצדיק עולה למעלה יתרה וממשיך מקיפים עליונים יותר, הוא יכול להאיר ביותר בדרי מטה, בחינת הדעת של **מלא כל הארץ כבודו**.

ולפעמים, מתגברים הפגמים של ישראל כל כך, עד שגם הצדיק הגדול בעוצם השגתו, אי אפשר להאיר להם הדעת האמת, כי אם על ידי הסתלקותו, חס ושלום, כי הוא מכרח לעלות בעלויות גדולות כל כך (בשביל תיקון נפשות ישראל), שאי אפשר לעלות לשם כשהוא מלבש בגוף עדיין בזה העולם.

ועל כן, הוא מכרח להסתלק, ואז עולה למקום שעולה למקום עליון ונורא מאד, ומשם מאיר לתלמידיו הדעת האמת, עד שידעו הכל אפילו הנופלים והירודים מאד, כי **מלא כל הארץ כבודו**, עד שישבו אליו יתברך באמת על ידי זה, וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל: **מיתת צדיקים מכפרת**.

ומבחינה זו נמשך בחינת הסתלקות משה רבנו, עליו השלום, כי על ידי פגמי ישראל, והעיקר על ידי המחלוקות והנסיגות, לא היו יכולין ליכנס לארץ ישראל, ששם עיקר התגלות הדעת הנ"ל, כי אם על ידי הסתלקות משה.

ואז, עלה ונכלל בבחינת **רעוא דרעוין** (רצון וברצונות) תכלית המדרגה העליונה. ומשם האיר לתלמידיו יהושע בחינת הלימוד של **מלא כל הארץ כבודו**, שזה בעצמו בחינת יהושע בחינת השגת התלמיד שהוא בחינת התחזקות.

וזה בחינת **וצו את יהושע וחזקה**. ונאמר **אותו חזק כי הוא ינחילנה**. כי דייקא אחר הסתלקות משה, זכה יהושע להכניס את ישראל לארץ.

ובזה פעל לדורות, שאפילו בעקבות משיחא, בתוקף התגברות הסטרא אחרא, עד שיהיו מכרחים הצדיקים אמתיים - שהם בחינת משה - להסתלק מן העולם, חס ושלום, שזהו הצרה הגדולה מכל הצרות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל **שקולה מיתת הצדיקים כפלים כחרבן בית המקדש**.

ועל כן, באמת, צריכין לבכות ולקונן על זה הרבה, בכל יום בחצות לילה, ומכל שכן בין המצרים. אך אף על פי כן, **ואתה מרום לעולם ה'**, כי דייקא על ידי זה תצמח הישועה והגאולה ויתנהפך אבלנו לששון, כי **גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייתם**. כי דייקא על ידי הסתלקותם, ממשיכין הארה גדולה לתלמידיהם, עד שעל ידי זה תהיה הגאולה (אוצר היראה - צדיק, ל"ד).

עצות

אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסוגלת לתיקון **הברית** (לקוטי מוהר"ן סימן כ', י'). על כן צריך לומר את ההגדה בקול חזק ובהתעוררות רבה. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. היינו להבין בדעת זו את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמת, הוא עיקר הגאולה. כי **גלות מצרים נגמר על ידי פגם הברית**, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת, רחמנא לצלן.

אבל על ידי סיפור הניסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתיקון הברית, תיקון הדעת, וזה עיקר הגאולה. גם על ידי שתיית מצוות אברע כוסות יין בפסח, זוכים לתיקון הדעת, תיקון הברית.

מסעיף זה יכולים ללמוד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן המנהגים המבוארים בשולחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתיקון מיוחד, ובפרט לתיקון הברית, שזה כלל כל התיקונים כמבואר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט.

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפילה בזעקה מסוגלת לתיקון הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסוגלת לתיקון הברית, כמבואר בלקוטי הלכות (עצתו המבוארת - פסח, ג' ד').

תפילה

ותהיה בעזרנו, שנזכה לקבל עלינו קדושת חג הפסח בקדושה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה, ונזכה לקיים מצוות אברע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדושה ובטהרה גדולה ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדושת המוחין העליונים, שנזכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

ונזכה לסדר הסדר של פסח בקדושה גדולה כראוי ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם בכוונה גדולה ונוראה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדושה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה עד שאזכה על ידי זה לתיקון הברית ולתיקון הדעת בשלמות באמת עד שאזכה לבוא לקדושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כחלי אש על ידי תפילה ותחנונים...

חיי מוהר"ן

סיפר רבי נפתלי שאמר רבינו ז"ל, שטוב היה שיהיה לאיש כשר סוסים שישע בכל פעם עם בני הנעורים לתוך איזה יער וכיוצא, ושם ידברו יראת שמים ויהיה להם התבודדות וכו'. כי בשדה ויער טוב מאד להתבודדות.

וספר אז מענין הנהגותיו בימי הנעורים, שהיה רגיל לקח סוס מבית חותנו, ורכב על הסוס לאיזה יער. ושם ירד מהסוס וקשרו לאיזה אילן, והוא הלך לתוך היער לעשות את שלו והתבודד שם כדרכו. וכמה פעמים התיר עצמו הסוס וברח למקומו לבית חותנו. וכשראו שם שהסוס בא לבדו היו דואגים ומתפחדים מאד, כי אמרו שבודאי נפל מהסוס, חס ושלום.

וכמה פעמים, נפלו עליו גשמים גדולים בעת שהיה ביער, ואחר כך בא לביתו שעה בלילה או יותר. ושמעתי מפיו הקדוש כמה פעמים שהעיקר תלוי רק ביגיעות ועבודות וכו' ועל-ידי זה יכול כל אדם לבוא למדרגות גדולות וכו', ואמר: **אני יכול לעשות איש כשר** [שקורין גיטרי יוד] **כמוני ממש!** (חיי מוהר"ן - גיעתו וטרחתו בעבודת ה' ר"ל).

שבת שלום

אחינו בית ישראל העלון שלכם מפיץ את אורו של רבינו הקדוש בכל רחבי הארץ ובחו"ל. אבל, עקב בעיות כספיות, אנו זקוקים לעזרתכם. אנא תרמו בעיין יפה.

מידות

- ❖ מי שמתפלל על ישראל במסירת-נפש, הכל אוהבין אותו.
- ❖ על-ידי אהבה בא התחזקות.
- ❖ כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך (ס. המידות - אהבה)